

Nr 199.

Av herr **Borell m. fl.**, om sådan ändring i skattelagarna, att rörelseidkare medgivnas fri avskrivningsrätt för i rörelsen ingående maskiner och inventarier.

Den 18 december 1931 avgav 1928 års bolagsskatteberedning »Betänkande med förslag till ändrade bestämmelser angående beskattning av aktiebolag och andra näringsföretag m. m.» I detta betänkande föreslogs bl. a., att näringsföretagen skulle erhålla fri avskrivningsrätt för i rörelsen ingående inventarier och maskiner, under förutsättning att vissa uppställda villkor i fråga om bokföringen uppfylldes. Den fria avskrivningsrätten skulle gälla för alla rörelseidkare, alltså för såväl juridiska personer som för enskilda näringsidkare.

I det yttrande som Sveriges Industriförbund och Stockholms Handelskammare den 7 juli 1932 gemensamt avgåvo över ovanberörda betänkande, uttalades bl. a., att det framlagda förslaget om fri avskrivningsrätt säkerligen komme att hälsas med tillfredsställelse av näringslivet. Förslaget syntes, framhölls det vidare, medföra avgjorda fördelar såväl för det allmänna som för aktieägarna, därigenom att det skulle bereda bolagen möjligheter till sund konsolidering, varigenom såväl det allmännas skatteinkomster som aktieutdelningarna bleve jämnare. I vissa detaljer uttalade organisationerna därefter en från skatteberedningen avvikande mening. Sålunda framhölls, att den fria avskrivningsrätten borde utsträckas även till i rörelsen använda byggnader, när de skäl, som av beredningen anförts emot en sådan anordning, icke syntes få bli avgörande.

Någon reform av aktiebolagens beskattning har emellertid icke kommit till stånd. Ej ens den begränsade reform, som förslaget om fri avskrivningsrätt för inventarier innebär, har blivit genomförd. I en till Konungen ställd skrift, dagtecknad den 28 oktober 1935, har därför Sveriges Industriförbund i underdånighet gjort hemställan om att 1928 års bolagsskatteberednings förslag i fråga om den fria avskrivningsrätten — med iakttagande av mot förslaget framförda erinringar — måtte av Kungl. Maj:t framläggas för 1936 års riksdag. I sistnämnda skrift, vars innehåll är värt allt beaktande, framhålles bl. a., att den fria avskrivningsrätten otvivelaktigt är en av de betydelsefullaste åtgärder, som från det allmännas sida kan vidtagas i syfte att åstadkomma ökad konsolidering inom näringslivet. Därest företagen under goda konjunkturen kunna verkställa effektiva avskrivningar, stå de påtagligen bättre rustade att möta påfrestningarna under lågkonjunkturen. Den fria avskrivningsrättens realiserande skulle för den skull vara ägnat att befordra en även ur samhällets synpunkt högst önskvärd och eftersträvansvärd politik

i syfte att motverka lågkonjunkturernas ekonomiska och sociala rubbningar.

De i skattehänseende för närvarande tillämpade principerna beträffande avskrivningar, framhålles det vidare, medföra också bestämda olägenheter särskilt på grund av den ojämnhet, som i detta hänseende förekommer vid taxeringarnas åsättande. För belysande härav och övriga omständigheter i samband med den nu gällande avskrivningsrätten hänvisar Industriförbundet till en uppsats i Svensk skattetidning 1935, häfte 3, rörande värdeminskningsavdrag å maskiner och andra inventarier vid inkomsttaxering.

I denna uppsats uppgives, att inom en del län avdrag medgivas för under tidigare taxeringsår ej åtnjutna värdeminskningsavdrag, under det att inom andra län dylika avdrag förvägras. Samtidigt framhålles, att de skattskyldiga äga ett befogat krav på att kostnaden för anskaffande av maskiner och andra inventarier oavkortade får avdragas vid beskattningen, d. v. s. nettokostnaden efter avdrag av vad som kan inflyta vid mobiliernas försäljning. Uppsatsen utmynnar i ett uttalande om önskvärdheten av att 1928 års bolagsskatteberednings förslag om den fria avskrivningsrätten omedelbart upptages till omprövning och att förslag i ärendet förelägges riksdagen.

Av vad som härovan och i samband med 1928 års bolagsskatteberednings betänkande anförts framgår, att starka saksäl tala för genomförandet av den fria avskrivningsrätten. Anledningen till att denna fråga icke tidigare framlagts för riksdagen beror sannolikt därpå, att den varit sammankopplad med flera andra frågor, som av olika skäl icke kunnat framläggas. Frågan om den fria avskrivningsrätten bör emellertid kunna utbrytas ur det sammanhang, i vilket den behandlats i 1928 års bolagsskatteberednings betänkande, och göras till föremål för självständig behandling.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag snarast möjligt måtte för riksdagen framläggas om sådan ändring i skattelagarna, att den av 1928 års bolagsskatteberedning föreslagna fria avskrivningsrätten för i rörelsen ingående maskiner och inventarier medgives rörelseidkare.

Stockholm den 22 januari 1936.

Th. Borell.

Gustaf Velander.

J. B. Johansson.

M. Svensson.

V. Tham.